

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

No. 526 **BESLUIT** van 29 November 1951 tot plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Waarborgwet 1927, Stb. 48, zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de Wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van 22 November 1951, no. 171, afdeling Verbruiksbelastingen en Douanewetgeving;

Gelet op artikel 29, tweede lid, van de wet van 15 Juni 1951, Stb. 215;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

De tekst van de Waarborgwet 1927 (*Staatsblad* no. 48), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215, wordt in de spelling, welke in van Regeringswege uitgaande stukken wordt gevolgd, algemeen bekend gemaakt door bijvoeging van deze tekst bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van het tijdstip, waarop artikel 29, tweede lid, van de Wet van 15 Juni 1951, Stb. 215, in werking treedt.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat met de in artikel 1 bedoelde tekst in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 29 November 1951.

JULIANA.

De Minister van Financiën,

P. LIEFTINCK.

Uitgegeven de achttiende December 1951.

De Minister van Justitie,
H. MULDERIJE.

Tekst der wet van 18 September 1852, Stb. 178, zoals die luidt na de wijzigingen, daarin aangebracht bij de wetten van 7 Mei 1859, Stb. 31, 15 April 1886, Stb. 64, 31 December 1887, Stb. 265, 15 April 1896, Stb. 70, 28 Mei 1901, Stb. 131, 1 Juli 1909, Stb. 253, 22 Maart 1917, Stb. 243, 15 October 1921, Stb. 1123, 20 Juni 1924, Stb. 305, 30 December 1925, Stb. 532, 27 December 1926, Stb. 415, 6 December 1928, Stb. 444 en van 15 Juni 1951, Stb. 215 (1)

Wij Willem III, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten: (2)

Alzo Wij in overweging hebben genomen, dat het wenselijk is een regeling te treffen omtrent de waarborg van platina, gouden en zilveren werken en het ter zake van die waarborg te heffen recht;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EERSTE HOOFDSTUK

Van de gehalten

Artikel 1 (3)

1. De gehalten der platina, gouden en zilveren werken, welke door rijkskeurmerken worden gewaarborgd, zijn bepaald:

- voor platina werken op 950 duizendsten, met dien verstande, dat in platina alliages iridium als platina wordt beschouwd;
- voor gouden werken op 833, 750 en 585 duizendsten;
- voor zilveren werken op 925 en 835 duizendsten.

2. Onze Minister van Financiën kan voorwerpen aanwijzen, welke op een gehalte aan zilver van 800 duizendsten door rijkskeurmerken worden gewaarborgd.

(1) De tekst der wet is ingevolge artikel 29, tweede lid, van de wet van 15 Juni 1951, Stb. 215, opgenomen in de spelling welke in van Regeringswege uitgaande stukken wordt gevolgd.

(2) De considerans is gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(3) Artikel 1 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Artikel 2 ⁽¹⁾

Op die gehalten wordt een speling toegestaan van tien duizendsten voor platina werken, drie duizendsten voor gouden werken en vijf duizendsten voor zilveren werken.

De werken, tussen twee gehalten bevonden, worden op het laagst dier beide gehalten gekeurmerkt.

Artikel 3 ⁽²⁾Artikel 4 ⁽³⁾

Werken welke, voor zover zulks bij deze wet is toegelaten, in voltooid staat worden aangeboden, worden voorzien van een gehaltemerk, aanduidende dat de in artikel 1 genoemde gehalten onder inachtneming van de speling, genoemd in artikel 2, worden gewaarborgd binnen een zekerheidsgrens van twintig duizendsten ten behoeve van het onderzoek.

Artikel 5 ⁽⁴⁾

Werken welke ten dele uit edele en ten dele uit onedele metalen dan wel uit verschillende edele metalen zijn samengesteld, zijn van waarborg uitgesloten, tenzij deze samenstelling het gevolg is van een volstrekte noodzakelijkheid, waarvan de beoordeling aan de hoofdamttenaar van het kantoor van waarborg, waar de werken worden aangeboden, blijft overgelaten.

TWEEDE HOOFDSTUK

Van het waarborgrecht en de kantoren van waarborg ⁽⁵⁾Artikel 6 ⁽⁶⁾

1. Aan waarborg zijn onderworpen platina, gouden en zilveren werken, welke hier te lande worden vervaardigd, worden ingevoerd of uit het bezit van andere dan ondernemers in de handel worden gebracht, voorzover de werken niet zijn voorzien van de vereiste stempelmerken.

2. Ter zake van de waarborg wordt een waarborgrecht geheven:

- a. voor platina werken van: twee en twintig gulden per 100 gram;
- b. voor gouden werken van: vijftien gulden per 100 gram;
- c. voor zilveren werken van: zeventig cent per 100 gram.

⁽¹⁾ Artikel 2 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

⁽²⁾ Artikel 3 vervallen bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

⁽³⁾ Artikel 4 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

⁽⁴⁾ Artikel 5 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

⁽⁵⁾ Gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

⁽⁶⁾ Artikel 6 gewijzigd bij de wetten van 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

3. Werken, wier platina, goud of zilveragehalte beneden 950 duizendsten aan platina, 585 duizendsten aan goud en 835 duizendsten aan zilver blijft, worden, behoudens in het geval omschreven in het tweede lid van artikel 1 en met inachtneming van de toegestane spelingen, niet als platina, gouden en zilveren werken aangemerkt.

4. Het totaal gewicht der in een aanbieding begrepen werken wordt naar boven afgerond, voor platina en gouden werken op hele grammen en voor zilveren werken op vijf gram of veelvoudens daarvan. Voor samengestelde werken wordt het waarborgrecht geheven naar evenredigheid van het zich daaraan bevindend platina, goud of zilver.

5. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur de in het tweede lid genoemde bedragen te wijzigen ten einde ze aan te passen aan de uitgaven, welke door de waarborg zijn veroorzaakt.

Artikel 6bis⁽¹⁾

Aan ondernemers wordt, onder zekerheidstelling, krediet voor het waarborgrecht en voor het in artikel 15 bedoelde essaailoon verleend tot de zevende dag der maand, volgende op die, waarin de werken aan de stempeling zijn onderworpen of waarin de gehalteproeven welke geen betaling van waarborgrecht ten gevolge hebben, zijn verricht.

Ten kantore van de waarborg wordt met iedere ondernemer die krediet volgens het vorig lid geniet, een rekening gehouden.

Op de te stellen borgtocht, het krediet en de betalingen daarop, zijn van toepassing de bepalingen van het 23ste hoofdstuk der Algemene Wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* no. 38).

Voor de invordering van het waarborgrecht en het essaailoon en de daarop vallende kosten hebben de bij artikel 7, derde lid, bedoelde ontvangers het recht van parate executie, bedoeld in het 24ste hoofdstuk der voornoemde Algemene Wet.

Artikel 7⁽²⁾

Tot het onderzoek en de stempeling van de platina, gouden en zilveren werken worden kantoren van de waarborg ingesteld.

Het getal, de gemeenten van vestiging en de kringen dier kantoren, alsmede de samenstelling van het daaraan verbonden personeel, worden door Onze Minister van Financiën naar gelang der behoeften van de dienst aangewezen en geregeld.

De ontvangst van het waarborgrecht en van het essaailoon wordt opgedragen aan de door Onze Minister van Financiën aan te wijzen ontvangers der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen.

⁽¹⁾ Artikel 6bis ingevoegd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415 en gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

⁽²⁾ Artikel 7 gewijzigd bij de wetten van 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Artikel 8⁽¹⁾

De ambtenaren van de waarborg zijn verplicht kosteloos aan een ieder inlichting te geven omtrent de betekenis der verschillende keur- en andere stempelmerken, op platina, gouden en zilveren werken voorkomende.

DERDE HOOFDSTUK

*Van de stempelmerken en de gehalte-proef*Artikel 9⁽²⁾

De stempeling der platina, gouden en zilveren werken, zowel in het geval bij artikel 1 als in dat bij artikel 4 dezer wet bedoeld, geschiedt met rijks-stempels, omtrent welker vorm, vervaardiging, gebruik en verantwoording door Ons de nodige voorschriften gegeven worden.

Artikel 10⁽³⁾

De rijksstempelmerken zijn:

- 1°. het gehaltemerk;
- 2°. het merk tot aanwijzing van het waarborgkantoor, waar de stempeling is geschied;
- 3°. het jaarlettermerk;
- 4°. het gewichtaanduidendmerk voor werken, welke uit meer dan een, niet voor afzonderlijke stempeling vatbare stukken bestaan.

Artikel 11⁽⁴⁾Artikel 12⁽⁵⁾

Werken, welke niet zonder gevaar van beschadiging gestempeld kunnen worden, mogen door de ambtenaren van het kantoor van waarborg, waar het onderzoek plaats heeft, van de stempeling worden vrijgesteld.

In zodanig geval wordt aan die werken, met het zegel van het kantoor van waarborg, een schriftelijk bewijs gehecht, hetwelk een nauwkeurige omschrijving van dezelve, met aanwijzing van de werkmeester, inhoudt.

Vóór de uitreiking van dat bewijs moet het waarborgrecht voldaan zijn, en daarvan op het stuk aantekening gehouden worden.

(¹) Artikel 8 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(²) Het 2de lid van artikel 9 vervallen bij wet van 15 April 1886, Stb. 64. Artikel 9 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(³) Artikel 10 gewijzigd bij de wetten van 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(⁴) Artikel 11 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(⁵) Artikel 12 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Artikel 13⁽¹⁾

Onverminderd de stempeling van 's Rijkswege, is elk werkmeester verplicht alle uit zijn werkplaats voortkomende platina, gouden en zilveren werken, met uitzondering van die, welke verkeren in het geval bij het eerste lid van het vorig artikel voorzien, met de afslag te merken van een eigen stempel, waarvan hij zich te dien einde voorzien moet, en welke de aanvangletters van zijn naam benevens een bijzonder, met goedvinden der ambtenaren van de waarborg door hem gekozen onderscheidingsteken vertonen moet.

Dit merk, de verantwoordelijke vervaardiger van het werk aanwijzende, draagt de naam van meesterteken.

Geen werkmeester mag een meesterteken aannemen, volkomen gelijk aan dat van een zijner beroepsgenoten.

Artikel 14⁽²⁾Artikel 15⁽³⁾

Wij behouden Ons voor essaailonen vast te stellen, welke aan het Rijk verschuldigd zijn voor gehalteproeven, welke geen waarborg ten gevolge hebben. De essaailonen zullen worden vastgesteld op bedragen welke de kostende prijs zoveel mogelijk nabij komen.

Artikel 16⁽⁴⁾

De essaai-broodjes, kornetten, snippelingen en het vijlsel worden na elke gehalte-proef aan de belanghebbenden teruggegeven.

Bij zilverproeven op de natte weg wordt het chloorzilver, hetgeen daarbij in handen van de essaieur achterblijft, aan de aanbieder vergoed met tien cent voor een hele proefneming. Voor een halve of kwart proef van gelijke aard wordt die vergoeding in dezelfde rede verminderd.

Artikel 17⁽⁵⁾

Alvorens tot het onderzoek te worden toegelaten moeten de werken tot een staat van voltooiing gebracht zijn, welke zowel tegen een verandering van hun oorspronkelijke bestemming, als tegen een beschadiging der stempeltokens bij de verdere bearbeiding, waarborgt. Werken, waaraan zodanige beschadiging is toegebracht, zijn opnieuw aan waarborgrecht en stempeling onderhevig.

Inlandse werken worden alleen tot het onderzoek toegelaten indien zij, behoudens het in artikel 13 genoemde uitzonderingsgeval, voorzien zijn van het meesterteken en zij noch door polijsten, of op

(¹) Het 4de lid van artikel 13 vervallen bij wet van 15 April 1886, Stb. 64. Artikel 13 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(²) Artikel 14 vervallen bij wet van 20 Juni 1924, Stb. 305.

(³) Artikel 15 gewijzigd bij de wetten van 15 October 1921, Stb. 1123 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(⁴) Artikel 16 gewijzigd bij wet van 7 Mei 1859, Stb. 31.

(⁵) Artikel 17 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

welke andere wijze ook, zijn afgewerkt, noch van stenen, of andere dergelijke versierselen, zijn voorzien; een en ander, tenzij bijzondere redenen, welker beoordeling aan de hoofdamtenaar van het kantoor van waarborg, waar de aanbidding geschiedt, is overgelaten, zulks onmogelijk maken.

Artikel 18⁽¹⁾

De werken, ter keuring aangeboden, moeten vergezeld gaan:

van een ondertekend borderel in tweevoud, opgave inhoudende van metaalsoort, getal, gewicht, gehalte, of van een inventaris volgens artikel 70.

Voor het borderel en de inventaris wordt gebruik gemaakt van door Onze Minister van Financiën vast te stellen formulieren, die van Rijksweg verkrijgbaar worden gesteld tegen een prijs, die de kostende prijs zoveel mogelijk nabijkomt.

Bij bevinding van zodanig verschil in gehalte, dat daarvan, zonder de gedane ontdekking, onjuiste stempeling het gevolg zou zijn geweest, wordt de partij verbeurdverklaard. De verbeurdverklaring wordt uitgesproken tegen degene, die het borderel of de inventaris ondertekend heeft.

Artikel 19⁽²⁾

De werken moeten steeds van verlengstukken voorzien zijn, ten einde daarop het voor de proef benodigde metaal te kunnen insnijden, tenzij bijzondere redenen, welker beoordeling aan de hoofdamtenaar van het kantoor van de waarborg, waar de werken worden aangeboden, blijft overgelaten, zulks onmogelijk maken.

Het blijft desniettemin de essaieur vrijgelaten die insnijding ook, althans voor een gedeelte, op het werk zelf te verrichten.

Wanneer de verlengstukken blijken mochten door soldering aan het werk te zijn aangezet, moet het metaal van het verlengstuk en dat van het werk steeds elk afzonderlijk onderzocht worden.

Wanneer dit tweeledig onderzoek zodanig verschil in gehalte doet kennen, dat daarvan zonder de gedane ontdekking, onjuiste stempeling het gevolg zou zijn geweest, wordt het werk verbeurd verklaard en vervalt de aanbieder in een boete van het tienvoud der verschuldigde rechten.

Artikel 20⁽³⁾

De platina, gouden en zilveren werken, bestemd om van de gehalte-tekenen te worden voorzien, en die na aaneenvoeging hunner verschillende delen niet meer vatbaar zijn zouden voor een behoorlijk

⁽¹⁾ Artikel 18 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305, 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

⁽²⁾ Artikel 19 gewijzigd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

⁽³⁾ Artikel 20 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215. Het 2de lid van artikel 20 vervallen bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

onderzoek, worden bij losse gedeelten aan het essai onderworpen, en van een herkenningsteken, dat het bevonden gehalte aanwijst, voorzien. Later, in voltooide staat aan het kantoor teruggebracht, worden zij, zonder opnieuw onderzocht te worden, op het door de herkenningstekenen aangewezen gehalte gestempeld.

Artikel 21 (¹)

Holle werken, draad- en knopwerk, en alle andere werken, waarvan men het gehalte niet langs de gewone weg kan leren kennen, worden onderzocht bij samensmelting van een of meerdere stukken, naar gelang van de grootte der partij.

Zo dit onderzoek de juistheid der aangifte bevestigt, wordt de waarde van het fatsoen der versmolten stukken de belanghebbende van Rijksweg vergoed.

Artikel 22 (²)

De essaieur is bevoegd om de platina, gouden en zilveren werken, aangegeven als verwerkt op een der gewaarborgde gehalten, welke hem toeschijnen met ijzer, koper, hars of enige andere vreemde stof opgevuld, of ook op een bedekte wijze met soldeersel overladen te zijn, in tegenwoordigheid van de aanbieder door te snijden.

Blijkt het gerezen vermoeden juist, zo wordt de partij verbeurd verklaard en vervalt de overtreders in een boete ten bedrage van het tienvoud van het waarborgrecht, hetwelk verschuldigd zou geweest zijn, zo de partij tot de stempeling had kunnen worden toegelaten.

In het tegenovergestelde geval, wordt aan de aanbieder van rijkswege de waarde van het fatsoen van het doorgesneden werk vergoed.

De bepalingen van dit artikel strekken zich mede uit tot alle reeds in de handel aanwezige voorwerpen, welke van een gehalte-aanduidend stempelmerk zijn voorzien.

Artikel 23 (³)

Artikel 24 (⁴)

Wanneer ten aanzien van enig aan het wettelijk onderzoek onderworpen platina, goud of zilverwerk een verschil in gehalte bevonden wordt, als in artikel 18 bedoeld, kan op verlangen van de aanbieder tot een tweede proef worden overgegaan.

Indien deze de uitkomst der vroegere bevestigt, is de aanbieder gehouden tot betaling van essaailoon op de voet van artikel 15.

(¹) Artikel 21 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(²) Artikel 22 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(³) Artikel 23 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(⁴) Artikel 24 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Artikel 25⁽¹⁾

De uitspraak over geschillen van allooï en essaai is opgedragen aan de muntmeester van 's Rijks Munt.

Het te beoordelen voorwerp wordt opgezonden, verzegeld door de essaieur en degene, die zich door diens beslissing bezwaard acht.

De uitkomst van het onderzoek wordt aan de betrokkenen medegedeeld, die zich naar de gedane uitspraak hebben te gedragen.

De kosten, aan het opzenden en het onderzoek verbonden, komen ten laste van de in het ongelijk gestelde partij. De berekening der kosten van onderzoek geschiedt op de voet van artikel 15.

Geschillen over de echtheid van stempelmerken en het juiste gebruik van stempels, alsmede die, tot welke het geval, voorzien bij artikel 22, kan aanleiding geven, worden beslist door de Minister van Financiën, volgens door hem te stellen regelen.

Voor die geschillen gelden het derde en het vierde lid van dit artikel.

Artikel 25bis⁽²⁾

In alle burgerlijke en strafgedingen, waarvan de beslissing afhangt van die van een geschilpunt in zake allooï en essaai, moet de muntmeester als deskundige over dit geschilpunt gehoord worden.

De berichten van de muntmeester moeten de gronden behelzen, waarop zij rusten en ondertekend zijn.

Voor die berichten worden geen kosten berekend dan die van zegel en registratie, voor zover die verschuldigd zijn.

Artikel 25ter⁽³⁾

Wanneer de beslissing van een burgerlijk geding afhankelijk is van die van een geschilpunt als in het vorig artikel bedoeld, beveelt de rechter, hetzij op verzoek van een der partijen, hetzij ambtshalve, bij interlocutoir vonnis, dat het bericht van de muntmeester wordt ingewonnen.

Op dit deskundig onderzoek zijn de bepalingen der achtste Afdeling van de derde Titel van het eerste Boek Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing, voor zoveel daarvan niet bij dit of het voorgaande artikel dezer wet is afgeweken.

(¹) Artikel 25 gewijzigd bij wet van 20 Juni 1924, Stb. 305.

(²) Artikel 25bis ingevoegd bij wet van 28 Mei 1901, Stb. 131 en gewijzigd bij de wetten van 1 Juli 1909, Stb. 253 en van 20 Juni 1924, Stb. 305.

(³) Artikel 25ter ingevoegd bij wet van 28 Mei 1901, Stb. 131 en gewijzigd bij wet van 1 Juli 1909, Stb. 253.

Artikel 26⁽¹⁾

De eigenaar van enig platina, goud of zilverwerk, die meent dat het daarop voorkomend keurmerk, in verband met het platina, goud- of zilveragehalte van dat werk daarop ten onrechte aanwezig is, is bevoegd een onderzoek door de muntmeester van 's Rijks Munt te verlangen. Het verzoek wordt ingediend bij de Minister van Financiën, die de belanghebbende met de uitkomst van het onderzoek in kennis stelt.

Indien de bevinding van de muntmeester het gerezen vermoeden niet bevestigt, is de verzoeker essaailoon verschuldigd op de voet van artikel 15.

Artikel 27⁽²⁾Artikel 28⁽³⁾

VIERDE HOOFDSTUK

Van de ondernemers⁽⁴⁾Artikel 29⁽⁵⁾

Ondernemer ten aanzien van deze wet en het daarbij geregelde waarborgrecht is, al wie enig geheel of gedeeltelijk uit platina, goud of zilver bestaande voorwerpen vervaardigt, bewerkt, doet vervaardigen of bewerken en al wie met zodanige voorwerpen handel drijft.

Werklieden die in dienst van hun meester geheel of gedeeltelijk uit platina, goud of zilver bestaande voorwerpen voor deze vervaardigen of bewerken, zijn niet ondernemer.

Artikel 30⁽⁶⁾

Het uitoefenen van de beroepen, bij het voorgaand artikel genoemd, moet, op verbeurte ener boete van honderd gulden, worden voorafgegaan door een ondertekende aangifte op het kantoor van de waarborg, binnen welks kring die uitoefening zal plaats hebben.

Binnen veertien dagen nadat iemand zodanig beroep heeft laten varen, moet hij daarvan een gelijke aangifte hebben gedaan, op straffe derzelfde boete.

Op de erfgenamen van de overledene, die zodanig beroep uitoefende, rust de verplichting tot gelijke aangifte, welke door hen geschieden moet binnen één maand na het overlijden des erflaters, op verbeurte derzelfde boete.

(¹) Artikel 26 gewijzigd bij de wetten van 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(²) Artikel 27 vervallen bij wet van 6 December 1928, Stb. 444.

(³) Artikel 28 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(⁴) Gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(⁵) Artikel 29 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(⁶) Artikel 30 gewijzigd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

Artikel 31 (1)

Werklieden, die, ofschoon in vaste dienst van enig ondernemer, hun beroeps-arbeid niet in zijn maar in hun eigen woning of werk-plaats verrichten, zijn onder dezelfde bepalingen, tot gelijke beroeps-aangifte verplicht als hun meesters.

Artikel 32 (2)

Een ondernemer, naar elders verhuizende, is op verbeurte van een gelijke boete gehouden hiervan binnen veertien dagen na de verhuizing een ondertekende aangifte in te leveren op het kantoor of de kantoren van de waarborg, waartoe de gemeenten van vertrek en vestiging behoren.

Artikel 33 (3)

Artikel 34 (4)

Geen ondernemer mag enig voltooid platina, goud- of zilverwerk, niet voorzien van de vereiste stempelmerken, in zijn bezit hebben, noch daarmede handel drijven, op straffe van verbeurdverklaring dier werken en van een geldboete van honderd gulden voor de eerste, van tweehonderd gulden voor de tweede, en van vierhonderd gulden voor de derde en volgende malen.

De werken, tot persoonlijk gebruik van de ondernemer en zijn gezin dienende, zijn hiervan niet uitgezonderd.

Beweerde onvatbaarheid voor stempeling ontheft van de toepassing der bovenstaande strafbepalingen niet.

Artikel 35 (5)

Gedeeltelijke vernieuwing van een reeds gestempeld werk verplicht, zodra het toegevoegde gedeelte meer dan tien gram aan platina, tien gram aan goud en honderd gram aan zilver bedraagt, tot bijbetaling van het waarborgrecht, en, naar gelang van omstandigheden, ook tot herstempeling.

Nalatigheid op dit punt wordt telken reize met een boete van vijftig gulden gestraft.

(1) Artikel 31 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(2) Artikel 32 gewijzigd bij de wetten van 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(3) Artikel 33 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(4) Artikel 34 gewijzigd bij de wetten van 15 October 1921, Stb. 1123 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(5) Artikel 35 gewijzigd bij de wetten van 15 October 1921, Stb. 1123 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Artikel 36 (¹)

De ondernemers mogen de werken, door hen vervaardigd of ingekocht, of welke door anderen vervaardigd, doch met hun meester-teken, overeenkomstig artikel 46 zijn voorzien, aan geen ander kantoor ter stempeling aanbieden, dan aan dat, waaronder zij behoren, op verbeurte ener boete telken reize van vijftig gulden.

Alleen de reizende kooplieden, als zodanig van patent voorzien en bij de administratie van de waarborg erkend, zijn op hun handelsreizen van deze bepaling vrijgesteld.

Artikel 37 (²)

De ondernemers moeten, op verbeurte ener boete van tweehonderd gulden, voorzien zijn van een van wege het bestuur der gemeente, binnen welke zij hun bedrijf uitoefenen, genummerd en gewaarmerkt register, waarin op straffe ener boete van vijftig gulden voor elk verzuim, dagelijkse en doorlopende aantekening moet gehouden worden, zowel van de werken, welke door hen worden aangekocht of op enige andere wijze verkregen, als van die, welke hun tot herstelling of met enig ander oogmerk worden toevertrouwd.

De vorm dier registers wordt door de Minister van Financiën bepaald en ter kennis van de belanghebbenden gebracht. Hij kan daarbij, zo nodig onder de door hem te stellen voorwaarden, verwijzing toelaten naar de ingevolge artikel 6 van het Wetboek van Koophandel gehouden aantekeningen.

Werken, die zich slechts tijdelijk in handen der ondernemers bevinden, zijn aan de bovenvermelde inschrijving alleen dan onderworpen, wanneer zij van geen der vereiste stempelmerken voorzien zijn.

De ondernemers, voor wie werken uit het buitenland zijn ingevoerd, zijn, op verbeurte van een boete van vijftig gulden voor elk verzuim, gehouden de bewijzen van betaalde invoerrechten gedurende zes jaren te bewaren.

Artikel 38 (³)

De ondernemers zijn gehouden op eerste aanvraag inzage te verlenen van hun register, zo dikwerf dit gevorderd wordt door met de opsporing van overtredingen dezer wet belaste ambtenaren.

De boekhouding van de ondernemers is onderworpen aan het onderzoek van door de Minister van Financiën aan te wijzen boekhoudkundigen. Bij het onderzoek moet de ondernemer de boekhoud-

(¹) Artikel 36 gewijzigd bij de wetten van 15 October 1921, Stb. 1123 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(²) Artikel 37 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(³) Artikel 38 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305, 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

kundige op eerste aanvraag inzage verlenen, zowel van het register, als van alle boeken, bescheiden en geschriften, bedoeld in artikel 6, derde lid, van het Wetboek van Koophandel en in het laatste lid van artikel 37 dezer wet, terwijl hij voorts gehouden is deze naar zijn vermogen alle gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Het niet of niet volledig voldoen aan een der verplichtingen van dit artikel wordt gestraft met een boete van vijfhonderd gulden.

Artikel 39 ⁽¹⁾

1. Het is verboden op platina, gouden en zilveren werken gelijkende voorwerpen tezamen met gewaarborgde werken onder de aandacht van het publiek te brengen, tenzij eerstgenoemde werken op duidelijke wijze van de andere zijn onderscheiden.

2. Overtreding van het in het eerste lid genoemde verbod wordt gestraft met een boete van honderd gulden.

Artikel 39bis ⁽²⁾

1. Het is verboden andere voorwerpen dan die, welke ingevolge de bepalingen dezer wet worden gewaarborgd of in België of Luxemburg van Staatswege van keurmerken zijn voorzien, onder de aandacht van het publiek te brengen met gebruikmaking van de woorden edelmetaal, platina, goud of zilver, of op zodanige andere wijze, dat daaruit redelijkerwijze moet worden afgeleid, dat die voorwerpen beantwoorden aan de samenstelling van platina, gouden en zilveren werken.

2. Overtreding van het in het eerste lid genoemde verbod wordt gestraft met een boete van honderd gulden.

Artikel 40 ⁽³⁾

De ondernemers moeten op verbeurte van een boete van tien gulden zorgen dat in hun winkels, magazijnen en kantoren, op een voor bezoekers duidelijk zichtbare plaats, goed leesbaar is opgehangen een, door Onze Minister van Financiën vast te stellen en tegen een prijs die de kostende prijs zoveel mogelijk nabijkomt van Rijkswege te verstrekken formulier, houdende afbeeldingen op ver-grote schaal van de rijksstempelperken, met toelichting.

Artikel 41 ⁽⁴⁾

Geen ondernemer mag zijn beroep uitoefenen noch zijn magazijn houden in een gebouw waarin een bank van lening is gevestigd.

(¹) Artikel 39 gewijzigd bij de wetten van 15 October 1921, Stb. 1123 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(²) Artikel 39bis vastgesteld bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(³) Artikel 40 gewijzigd bij de wetten van 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(⁴) Artikel 41 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Wanneer in strijd met deze bepaling wordt gehandeld, zo worden de platina, gouden en zilveren werken, in de bank van lening voorhanden, beschouwd als in het bezit van de ondernemer zijnde, terwijl het derde lid van artikel 37 op die werken in zodanig geval niet van toepassing is.

De lokalen, waar de bank van lening gevestigd is, en de bewaarplaatsen der beleende goederen zijn alsdan mede onderworpen aan de visitatie der ambtenaren, op de voet als bij artikel 86 dezer wet is bepaald.

Artikel 42 (1)

Artikel 43 (2)

Artikel 44 (3)

Het is de ondernemers, op verbeurte ener boete van honderd gulden voor de eerste en van het dubbel dier som voor elk der volgende malen, verboden, platina, gouden of zilveren werken te kopen van onbekende personen, tenzij vergezeld van te goeder naam en faam staande borgen, bij de ondernemer bekend.

Artikel 45 (4)

Het is op straffe ener boete van tweehonderd gulden verboden, het beroep van werkmeester in platina, gouden en zilveren werken uit te oefenen, zonder zich voorzien te hebben van de stempel, bij artikel 13 dezer wet omschreven.

Artikel 46 (5)

Geen werken kunnen, op straffe ener boete van tweehonderd gulden, van een ander meesterteken dan dat des makers worden voorzien, tenzij met voorkennis van het hoofd van het kantoor, in wiens ring de werken zijn vervaardigd, en onder overlegging van een bewijs der hieromtrent van de werkmeester verlangde vergunning.

De boete wordt verhaald op degene van wiens meesterteken is misbruik gemaakt, tenzij hij bewijze dat zulks buiten zijn medeweten geschied is.

Artikel 47

Een werkmeester, zich tijdelijk van zijn woonplaats verwijderende, is bevoegd zijn stempel ter bewaring over te brengen bij het waarborgkantoor waaronder hij behoort, hetzij om aldaar buiten gebruik te blijven berusten, hetzij om door de ambtenaren opgeslagen

(1) Artikel 42 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(2) Artikel 43 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(3) Artikel 44 gewijzigd bij de wetten van 15 October 1921, Stb. 1123 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(4) Artikel 45 gewijzigd bij de wetten van 15 October 1921, Stb. 1123 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(5) Artikel 46 gewijzigd bij de wetten van 15 October 1921, Stb. 1123 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

te worden aan de werken, die gedurende zijn afwezigheid uit zijn werkplaats daartoe zouden kunnen worden aangeboden.

Hiertoe evenwel moeten de ambtenaren schriftelijk door hem worden gemachtigd.

Artikel 48 (1)

Een werkmeester, zijn beroep latende varen, is gehouden binnen veertien dagen daarna, onder kennisgeving hiervan, zijn stempel aan het kantoor van waarborg, waaronder hij het laatst heeft behoord, te doen verbreken, en zulks op verbeurte ener boete van vijftig gulden. Hij blijft inmiddels aansprakelijk voor het misbruik, hetwelk van die stempel zou kunnen worden gemaakt.

Dezelfde verplichting, onder bedwang derzelfde straf, is ingeval van overlijden van de werkmeester opgelegd aan de erfgenamen of rechtverkrijgenden van de overledene, aan de executeurs der nalenschap en aan de voogden van diens minderjarige erfgenamen of andere rechthebbenden; terwijl allen persoonlijk aansprakelijk blijven voor het misbruik, hetwelk inmiddels van die stempel zou kunnen worden gemaakt.

Artikel 49 (2)

Artikel 50 (3)

Artikel 51 (4)

De platina, gouden of zilveren werken, van de bij deze wet vereiste stempeltekenen onvoorzien, door de reizende kooplieden bij inkoop of ruiling verkregen, moeten door hen op het eerste kantoor van waarborg, waar zij zich hebben aan te melden, aan de stempeling onderworpen worden, op de straffen bij artikel 34 bepaald.

Artikel 52 (5)

Onder bedwang derzelfde straffen, waarmede bij dit hoofdstuk de overige ondernemers bedreigd zijn, zijn ook de reizende kooplieden verplicht, de bij artikel 30 voorgeschreven aangiften te doen, het bij artikel 37 gevorderde register te houden en in de bij artikel 38 aangewezen gevallen over te leggen, het bij artikel 40 omschreven uittreksel dezer wet voorhanden te hebben, en in de gevallen, bij de artikelen 42 en 43 (6) aangeduid, de aldaar bedoelde borderellen aan hun kopers ter hand te stellen, en is het hun verboden platina, gouden of zilveren voorwerpen onder zich te hebben, van de vereiste stempelmerken niet voorzien.

(1) Artikel 48 gewijzigd bij wet van 15 October 1921, Stb. 1123.

(2) Artikel 49 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(3) Artikel 50 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(4) Artikel 51 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(5) Artikel 52 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(6) De artikelen 42 en 43 zijn vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

VIJFDE HOOFDSTUK (1)

ZESDE HOOFDSTUK

Van openbare verkopenen en beleenbanken

Artikel 61 (2)

Geen platina, gouden en zilveren werken, niet voorzien van de verste stempelmerken, mogen in openbare veiling gebracht, noch met die bestemming tentoongesteld worden, op straffe van verbeurdverklaring der voorwerpen, en van een boete van tweehonderd gulden ten laste van de notaris, griffier, deurwaarder of andere ambtenaar, te wiens overstaan de veiling plaats heeft, of, bij ontstentenis van de zodanige, ten laste van de bijzondere persoon, die de veiling of het toezicht over dezelve houdt.

Deze bepaling is mede van toepassing op de verkoping der onafgeloste panden van beleenbanken.

Artikel 62

De werken, welke ter voldoening aan de bepalingen van het voorgaand artikel moeten gestempeld worden, mogen aan geen ander waarborg-kantoor daartoe worden aangeboden, dan aan dat, binnen welks ring de verkoping moet plaats hebben. Overtredingen dezer bepaling worden op de voet van artikel 36 gestraft.

Artikel 63 (3)

Van het houden ener openbare verkoping, waarin platina, gouden en zilveren werken voorkomen, moet door de notaris, griffier, deurwaarder of andere ambtenaar, te wiens overstaan zij zal gehouden worden, of, bij ontstentenis van de zodanige, door de bijzondere persoon, die dezelve of het toezicht daarover houden zal, ten minste drie dagen tevoren aangifte worden gedaan aan het kantoor van waarborg, binnen welks ring de veiling zal plaats hebben, op verbeurte ener boete van tweehonderd gulden.

(1) Het Vijfde Hoofdstuk is vervallen bij wet van 6 December 1928, Stb. 444. Voordien was artikel 53 gewijzigd bij de wetten van 28 Mei 1901, Stb. 131 en van 15 October 1921, Stb. 1123 en waren de artikelen 54, 55 en 59 gewijzigd bij wet van 15 October 1921, Stb. 1123.

(2) Artikel 61 gewijzigd bij de wetten van 15 October 1921, Stb. 1123 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(3) Artikel 63 gewijzigd bij de wetten van 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Ook moeten van dat oogenblik af de ambtenaren van de waarborg en de overige ambtenaren der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen, op de eerste aanvraag toegelaten worden tot het bezichtigen der ten verkoop bestemde werken.

Bij verkopeningen van beleenbanken of andere, die op vaste tijdstippen gehouden worden, is een opgave dier tijdstippen en der veranderingen, welke in de bepaling derzelve gebracht mochten worden, voldoende.

ZEVENDE HOOFDSTUK

Van in-, uit- en doorvoer

Artikel 64⁽¹⁾

Alvorens platina, gouden en zilveren werken, van buitenslands ingevoerd, op een der gewaarborgde gehalten te stempelen, voorzien de ambtenaren van de waarborg die werken, met uitzondering van die, welke verkeren in het geval, bij het eerste lid van artikel 12 bedoeld, van een afslag van een, met goedvinden van die ambtenaren gekozen, stempel van de ondernemer, voor wie de werken bestemd zijn.

Tot het opslaan van het in het vorig lid bedoelde teken — het invoerteken — moet de belanghebbende de stempel in bewaring geven aan het kantoor van waarborg, waaronder hij behoort.

Artikel 65⁽²⁾

Artikel 66⁽³⁾

1. Vrij van waarborg zijn:

1°. platina, gouden en zilveren werken, ingevoerd op de voet van artikel 19, letter *g, j, n, o, p, t* of *ij* van het Tariefbesluit 1947;

2°. platina, gouden en zilveren werken ingevoerd uit België of Luxemburg, aldaar van Staatswege voorzien van keurmerken.

2. De werken ingevoerd op de voet van artikel 19, letter *n* van genoemd Tariefbesluit, moeten met inachtneming der gewone formaliteiten en voorzorgsmaatregelen, aan het onderzoek der ambtenaren van de waarborg worden onderworpen.

(¹) Artikel 64 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(²) Artikel 65 vervallen bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(³) Artikel 66 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

3. De werken bedoeld in het eerste lid, onder 2°, worden geacht te zijn voorzien van de door deze wet vereiste stempelmerken.

Artikel 67⁽¹⁾

De platina, gouden en zilveren werken, welke krachtens artikel 66, eerste lid, onder 1°, vrij van waarborg zijn ingevoerd, vallen, indien zij later in de handel worden gebracht, onder de toepassing van de algemene bepalingen van deze wet.

Artikel 68⁽²⁾

De wettelijke verordeningen op de in-, uit- en doorvoer in het algemeen, zijn mede van toepassing op de in-, uit- en doorvoer der platina, gouden en zilveren werken, behoudens de bijzondere bepalingen van dit hoofdstuk.

Artikel 69⁽³⁾

Artikel 70⁽⁴⁾

Voor ten invoer bestemde platina, gouden en zilveren werken wordt ten kantore waar het invoerrecht wordt betaald een ondertekende inventaris in drievoud ingeleverd, behelzende een opgaaft van het kantoor, waar de waarborg zal geschieden, van metaalsoort, getal, gewicht en gehalte aan platina, goud of zilver.

De inventaris moet ondertekend worden door degene voor wie de werken bestemd zijn en vergezeld zijn van afschrift-facturen of andere bescheiden, houdende verklaring van de afzender, nopens geveens, in het vorig lid bedoeld.

Een exemplaar van de inventaris wordt door de ontvanger van het in het eerste lid bedoelde kantoor, nadat op de voet van het vorig artikel borg is gesteld, tot volgbrief ingericht en begeleidt de werken, die worden verzegeld of bewaakt naar het opgegeven kantoor van de waarborg; de beide andere exemplaren worden door die ontvanger, met de in het tweede lid bedoelde bescheiden, naar dat kantoor van de waarborg opgezonden.

(¹) Artikel 67 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(²) Artikel 68 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(³) Artikel 69 vervallen bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(⁴) Artikel 70 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305, 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Artikel 70bis⁽¹⁾

1. Ten aanzien van platina, gouden en zilveren werken, welke uit het vrije verkeer uit België of Luxemburg worden ingevoerd, blijft artikel 70 buiten toepassing.

2. Alvorens de in het eerste lid bedoelde werken, voorzover zij niet vallen onder 2° van artikel 66, eerste lid, in de handel worden gebracht, moeten zij met een borderel op de voet van artikel 18 ter keuring worden aangeboden.

Artikel 71⁽²⁾Artikel 72⁽³⁾Artikel 73⁽⁴⁾Artikel 74⁽⁵⁾Artikel 75⁽⁶⁾

In geval van bekeuring ter zake van overtreding der wetten op de in-, uit- en doorvoer heeft, wanneer er geen ontslag onder borgtocht is verleend, de opzending naar het kantoor van waarborg niet plaats, of worden de aan dat kantoor reeds aangebrachte voorwerpen niet ter beschikking gelaten der ambtenaren van de waarborg, dan nadat de bekeuring geheel is afgedaan. De aangehaalde voorwerpen blijven inmiddels onder bewaring van de ontvanger der in- en uitgaande rechten.

In geval van benadering worden de platina, gouden en zilveren werken dadelijk en vóór de toewijzing naar het kantoor van waarborg opgezonden, ten einde aldaar te worden onderzocht tegen heffing van waarborgrecht en gestempeld. De benadering kan op het verlangen der ambtenaren benaderaars worden vernietigd, indien bij dat onderzoek de benaderde voorwerpen in metaalsoort of gewicht bevonden worden niet overeen te komen met de inventaris bij de aangifte overgelegd.

(1) Artikel 70bis vastgesteld bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(2) Artikel 71 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(3) Artikel 72 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(4) Artikel 73 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(5) Artikel 74 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(6) Artikel 75 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Artikel 76 (1)

Na de stempeling en de betaling van het waarborgrecht, of de debitering daarvoor, indien op de voet van artikel 6bis krediet wordt genoten, wordt hiervan op het kantoor van de waarborg aanteekening op de volgbrief gesteld onder bijvoeging van de verklaring, dat de verzegeling ongeschonden en de goederen overeenkomstig de inventaris zijn bevonden, waarna de goederen ter beschikking van de belanghebbende worden gesteld en de afgetekende volgbrief weder naar het kantoor van afgifte wordt opgezonden.

Artikel 77 (2)

Indien de volgbrief niet binnen twee maanden na de afgifte voorzien van de in het vorig artikel bedoelde aantekening, ten kantore terugkeert, wordt de aldaar gestelde borgtocht ingevorderd.

Artikel 78 (3)

Artikel 79 (4)

Artikel 80 (5)

Artikel 81 (6)

Artikel 82 (7)

Artikel 83 (8)

De werken, welke ten doorvoer zijn aangegeven, worden op geen kantoor van waarborg overgebracht.

Op entrepôt aangegeven, worden de werken alleen dan, wanneer zij uit het entrepôt ten uitvoer worden uitgeslagen, naar het kantoor van waarborg overgebracht.

(1) Artikel 76 gewijzigd bij de wetten van 27 December 1926, Stb. 415 en 15 Juni 1951, Stb. 215.

(2) Artikel 77 gewijzigd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(3) Artikel 78 vervallen bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(4) Artikel 79 vervallen bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(5) Artikel 80 vervallen bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(6) Artikel 81 vervallen bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(7) Artikel 82 vervallen bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(8) Artikel 83 gewijzigd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

Artikel 84 ⁽¹⁾

Bijaldien er met opzicht tot de ten doorvoer aangegeven werken van de doorvoer wordt afgezien, wordt het transito-paspoort niet op de bij de wetten op de in-, uit- en doorvoer geregelde voet gezuiverd, zolang niet uit een aantekening, door een ambtenaar van de waarborg op dat paspoort gesteld, blijkt dat de werken, waarvoor het is afgegeven, op een der waarborgkantoren aan waarborgrecht en stempeling zijn onderworpen geworden.

Artikel 85 ⁽²⁾

Alle bepalingen, bij dit hoofdstuk met opzicht tot de platina, gouden en zilveren werken voorgeschreven, gelden evenzeer voor gedeelten van zodanige werken, welke afzonderlijk ingevoerd worden; met dit onderscheid evenwel, dat zodanige gedeelten van werken aan het kantoor van waarborg, zonder betaling van waarborgrecht, enkel van een herkenningsmerk voorzien worden.

Het werk, tot welks samenstelling aldus gewaarmerkte gedeelten gebezigd worden, later in voltooid staat aan hetzelfde kantoor aangeboden, wordt alsdan tegen betaling van het waarborgrecht gestempeld.

Het wordt evenwel vrijgelaten de Nederlandse keurtekens op werken te plaatsen, waaraan enkele versierselen van vreemde herkomst zijn aangebracht, mits het werk zelf van Nederlandse oorsprong, en de aangebrachte versierselen van geen lager gehalte zijn.

ACHTSTE HOOFDSTUK

*Van het opsporen en vervolgen van overtredingen*Artikel 85bis ⁽³⁾

Met het opsporen van overtredingen dezer wet zijn behalve de in artikel 141, nos. 1, 3 tot en met 6 van het Wetboek van Strafvordering genoemde personen belast de ambtenaren van de waarborg en de overige ambtenaren der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen.

Artikel 86 ⁽⁴⁾

De ambtenaren van de waarborg en de overige ambtenaren der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen hebben tot het uitoefenen van hun ambtelijk toezicht te allen tijde het recht van vrije toegang tot de winkels, werkplaatsen en woningen der ondernemers.

⁽¹⁾ Artikel 84 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

⁽²⁾ Artikel 85 gewijzigd bij de wetten van 20 Juni 1924, Stb. 305 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

⁽³⁾ Artikel 85bis ingevoegd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

⁽⁴⁾ Artikel 86 gewijzigd bij de wetten van 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Van dat recht bij nacht gebruik makende, zijn zij gehouden zich daarbij te doen vergezellen door het hoofd van het gemeentebestuur of enig door deze aangewezen lid van hetzelfde of wel door een directeur of commissaris van politie.

De nacht wordt in betrekking tot deze wet gerekend, gedurende de maanden April tot en met September van negen uur des avonds tot zes uur des morgens, en gedurende de overige maanden des jaars van zeven uur des avonds tot zeven uur des morgens te lopen.

Artikel 87 ⁽¹⁾

De hoofden van het gemeentebestuur zijn ook buitendien verplicht, om wanneer de in artikel 86 bedoelde ambtenaren zulks bij het bezoeken en opnemen van de werkplaatsen, winkels en woningen der ondernemers nodig achten, hen daarbij te begeleiden of door een der in de tweede zinsnede van het voorgaand artikel genoemde personen te doen begeleiden.

Artikel 88 ⁽²⁾

Zo aan de in artikel 86 bedoelde ambtenaren bij het verrichten hunner visitatie de opening der huis- of winkeldeuren of de ontsluiting van enig vertrek of stuk huisraad geweigerd wordt, of wel zo niemand door hen wordt aangetroffen, die hun de verlangde toegang verschaffen kan, zijn zij bevoegd de sluiting te doen verbreken, hetgeen evenwel niet mag geschieden, dan in tegenwoordigheid van een der ambtenaren bij artikel 86, alinea 2 genoemd, wier medewerking, zo zij niet reeds verleend is, mitsdien alsnog behoort te worden ingeroepen.

Artikel 89 ⁽³⁾

Alle woordelijke of feitelijke weigering van toegang, inzage of onderzoek, op grond der wet door de in artikel 86 bedoelde ambtenaren gevorderd, gelijk mede het belemmeren of verhinderen der werkzaamheden, welke die ambtenaren krachtens de wet verrichten, of van het toezicht, dat hun is opgedragen, wordt gestraft met een boete van vijftig tot driehonderd gulden, onverminderd de toepassing zo van de algemene strafwet wegens feitelikheden of beledigingen de ambtenaren aangedaan, als van deze wet wegens de verdere overtredingen, waarmede de bij dit artikel strafbaar gestelde daden gepaard mochten gaan.

(¹) Artikel 87 gewijzigd bij de wetten van 27 December 1926, Stb. 415 en van 15 Juni 1951, Stb. 215.

(²) Artikel 88 gewijzigd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(³) Artikel 89 gewijzigd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

Artikel 90⁽¹⁾

De ambtenaren die een overtreding van deze wet ontdekken, maken daarvan zo spoedig mogelijk proces-verbaal op, dat de bekeurde in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 91⁽²⁾Artikel 92⁽³⁾

Het proces-verbaal moet behelzen een beknopt en nauwkeurig verhaal der bevinding en van de oorzaak der bekeuring met aanduiding van personen, qualiteiten, dag en plaats.

De processen-verbaal kunnen worden opgemaakt en de bekeuringen gedaan op alle de dagen des jaars en mitsdien ook op zon- en feestdagen.

Artikel 92bis⁽⁴⁾

De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven, behalve voor de toepassing van de artikelen 57 en 58 van het Wetboek van Strafrecht, in de plaats waarvan wordt toegepast hetgeen bij artikel 62, eerste en tweede lid, van dat wetboek voor overtredingen is bepaald.

Indien een feit, bij deze wet strafbaar gesteld, wordt begaan door een rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap of vereniging, of door een stichting, of indien een rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap of vereniging, of een stichting volgens artikel 106 dezer wet verantwoordelijk is voor de daden harer zaakgelastigden of bedienden, wordt de strafvervolgning ingesteld en de straf uitgesproken tegen de bestuurders.

Artikel 93⁽⁵⁾Artikel 94⁽⁶⁾

Artikel 95

Onnauwkeurigheden van ondergeschikt belang, waaruit geen onzekerheid omtrent de toedracht der zaak of de persoon van de bekeurde voortvloeit, gelijk mede verkeerde aanhaling der overtreden wetsbepalingen, ontnemen aan het proces-verbaal deszelfs kracht niet, maar kunnen bij de dagvaarding hersteld worden.

(1) Artikel 90 gewijzigd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(2) Artikel 91 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(3) Artikel 92 deels vervallen bij de Registratiewet 1917, is gewijzigd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(4) Artikel 92bis ingevoegd bij wet van 20 Juni 1924, Stb. 305.

(5) Artikel 93 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(6) Artikel 94 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

Artikel 96

In geval van bekeuringen ter zake van overtredingen, waarop door de wet de straf der verbeurd-verklaring is gesteld, worden de voorwerpen, onder de toepassing dier strafbepalingen vallende, onmiddellijk in beslag genomen.

In de overige gevallen heeft de in-beslag-neming alleen plaats ten aanzien der voorwerpen, welke tot bewijs strekken van het gepleegde feit.

Artikel 97 (1)

De in beslag genomen voorwerpen worden bijeengevoegd en verzegeld met het ambtszegel van een der bekeurders en het zegel van de bekeurde en in die toestand overgebracht naar het kantoor van de waarborg, in welks kring de bekeuring is ingesteld, alwaar zij blijven berusten totdat de zaak bij transactie is afgedaan, of in rechte wordt vervolgd.

Zo de bekeurde geen zegel bezit of het gebruik daarvan weigert, wordt zulks in het proces-verbaal vermeld.

Artikel 98 (2)

Artikel 99

Zo de aangehaalde voorwerpen niet vatbaar zijn om vervoerd te worden, worden, hetzij de voorwerpen zelf, hetzij de vertrekken waarin zij zich bevinden, onder de bij artikel 97 bedoelde gemeenschappelijke verzegeling gebracht, om daaronder in afwachting der rechterlijke beslissing te verblijven.

Artikel 100 (3)

De processen-verbaal worden door of namens de Minister van Financiën opgezonden aan de officier bij de arrondissements-rechtbank, onder welker ressort de bekeuring heeft plaats gehad, ten einde volgens de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering te worden behandeld en vervolgd.

De bekeurde kan de rechtsvervolging wegens overtredingen dezer wet, voor zover die met boete en verbeurd-verklaring gestraft worden, voorkomen door vrijwillige betaling van het maximum der boete, op de voet bij het Wetboek van Strafrecht bepaald, en afstand van de in beslag genomen voorwerpen, welker verbeurd-verklaring gevorderd wordt.

(1) Artikel 97 gewijzigd bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(2) Artikel 98 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(3) Artikel 100 gewijzigd bij de wetten van 31 December 1887, Stb. 265, 15 April 1896, Stb. 70 en van 27 December 1926, Stb. 415.

De bekeurde kan, zolang hij niet is gedagvaard, door of vanwege Onze Minister van Financiën tot transactie worden toegelaten.

Artikel 101⁽¹⁾

Bij elke veroordeling tot geldboete wordt tevens door de rechter bepaald, dat, indien daaraan niet is voldaan binnen veertien dagen nadat de veroordeelde bij deurwaarders-exploit tot betaling is aangemaand, een gevangenisstraf in plaats der geldboete zal kunnen worden toegepast.

Deze gevangenisstraf wordt bepaald op minstens zes dagen en hoogstens twee jaren.

Opvolgende betaling van de boete ontslaat van alle verdere gevangenis.

Artikel 102

Het recht van de in beslag genomen werken verschuldigd, wordt nimmer geacht begrepen te zijn onder de boeten, bij rechtsuitspraak opgelegd of op de voet van artikel 100 vrijwillig betaald, maar moet steeds afzonderlijk worden voldaan.

Indien dat recht op geen andere wijze invorderbaar is, wordt hetzelfde op het bedrag der boete of de opbrengst der verbeurd verklaarde werken vooruitgenomen.

Artikel 103⁽²⁾

Artikel 104⁽³⁾

De verbeurd-verklaring in de gevallen bij deze wet voorzien, strekt zich steeds over het geheel der werken uit, zonder uitzondering van die gedeelten der aangehaalde voorwerpen, welke niet uit platina, goud of zilver bestaan.

Hetzelfde geldt van de emballage, kistjes, kokers of andere omkleedselen tot de verbeurd verklaarde werken behorende.

Artikel 105

Alle burgerlijke gedingen, waarin het Rijk ter zake van de waarborg, hetzij eisende hetzij verwerende, optreedt, worden in eerste aanleg ingesteld voor de arrondissements-rechtbanken, en voorts in hoger beroep en cassatie naar de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voortgezet. Zij worden behandeld als summier zaken.

(¹) Artikel 101 gewijzigd bij wet van 15 April 1896, Stb. 70.

(²) Artikel 103 vervallen bij wet van 27 December 1926, Stb. 415.

(³) Artikel 104 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, Stb. 215.

Artikel 106⁽¹⁾

Alle ondernemers, zomede alle bijzondere personen, welke in aanraking of betrekking staan met de kantoren of ambtenaren van de waarborg, zijn verantwoordelijk voor de daden hunner zaakgelastigden of bedienden, voor zover die met het door hen uitgeoefend bedrijf in verband staan.

Artikel 107

Het besluit van de 3de Germinal IXde jaar, betrekkelijk tot het bezit en gebruik van verboden werktuigen, hier te lande executeoir verklaard bij de decreten van 8 November 1810 en 6 Januari 1811, wordt afgeschaft.

Artikel 108⁽²⁾

Deze wet treedt in werking op de dag die daartoe nader door Ons zal bepaald worden, op welke dag tevens worden ingetrokken en vervallen alle vroegere wettelijke verordeningen, de waarborg der gouden en zilveren werken betreffende.

De rechtsvervolgingen, welke op het even vermeld tijdstip nog aanhangig zijn, worden ten einde toe behandeld en beslist overeenkomstig de bepalingen der wetgeving, onder welke zij zijn ingesteld.

Artikel 109⁽³⁾

Deze wet kan worden aangehaald als „Waarborgwet 1950”.

Behoort bij Koninklijk besluit van 29 November 1951, *Stb.* 526.

Mij bekend,

De Minister van Financiën,

P. LIEFTINCK.

(¹) Artikel 106 gewijzigd bij de wetten van 6 December 1928, *Stb.* 444 en van 15 Juni 1951, *Stb.* 215.

(²) Artikel 108 gewijzigd bij wet van 15 Juni 1951, *Stb.* 215.

(³) Artikel 109 toegevoegd bij wet van 15 Juni 1951, *Stb.* 215.